

örnagy, Philippovits István, őrmester, Poltay N. kapitány, Pósa Mihály, honvéd, Pozsonyi Alajos, honvéd főhadnagy, Rajz János, honvéd, Réthy Mihály, honvédtiszt, Simonyi Károly, honvéd, Szabó József, honvéd, Szathmáry Dániel, honvéd (az első hősi halott), Szathmáry Károly, honvéd, Szentkúthy Mihály, honvédfőhadnagy, Szép József, honvéd, Szerdahelyi Kálmán, honvéd, Szilágyi Béla, honvéd, Sztupa Andor, honvéd, Szuper Károly, honvéd, Takács Ádám, honvéd, Temesváry Antal, honvéd, Tóth Antal, honvéd, Udvarhelyi Sándor, honvéd, 18 ütközetben vett részt, Ujfalu-sy Sándor, kapitány, Ujlaky Miklós, honvéd, Várady N. honvéd, Várai Reindl Sándor, tiszt, Vass Andor, honvéd, Vassady N. honvéd, Virágháty Lajos, honvéd, Völgyi György, huszár, Zádor Balla Zoltán, honvéd, Zeyk Elemér, Zólomy Ferenc és Zöldy Miklós, honvéd.

(Erődi Jenő.)

Szinészi alak. Az alak a külső illúziót szolgálja, első látásra meghatározható s akárhányszor megtörténik, hogy a színész alakjáról mindjárt a lelkére következtetnek, a külső adományokról a tehetségre, jóllehet az ilyen következtetéseknek, mint alább látni fogjuk, semmi alapjuk nincsen. Az antik színpadon a színész alakja és arca nagyon mellékes lehetett, mert hiszen az alakot kitömték és meghosszabbították, az arc hátrányosságait pedig eltakarta a lárva. Az ujkori színpadon azonban a színész szemben találja magát a külső illúzió követelményével, amely tipikus alakot és tipikus arcot kívánt tőle. A tömeg ugyanis bizonyos tulajdonságokat és képességeket bizonyos külsőségekhez kapcsol, ami fantáziájának naivitásából következik. A hőseket és királyokat például kissé kezdetlegesen és gyermekesen képzei el, a nagy hadvezérekben nem a stratégiát, a nagy elméket látja, hanem az atletikai fizikumot. Vannak természetesen olyan történelmi alakok, akik mint bizonyos fizikumok élnek a köztudatban és ehhez képest Kinizsi Pált vagy Toldi Miklóst csakugyan lehetetlen volna a színpadon egy középtermetű vagy kicsi embernek ábrázolnia. Viszont a kövér

Falstaffot kikészített, kitömtött alakkal bátran eljátszhatja egy sovány színész is, ha azután játékával el tudja velünk hitetni, hogy valóban hájas és kövér, mert bizonyos, hogy a színészi alak a mozgás és viselkedés, szóval a játék által nagyon modulálható. A köztudat, mint említettem, tipizál, egyszerűsít s a fizikumban mindig a belsőnek kifejezését látja, holott a valóság sohasem ilyen egyszerű és tipikus, hanem olyan bonyolult és egyéni példákat szolgál, amelyek meghazudtolnak minden általánosítást. A köztudat a nagy termetet az erő és energia képzetével kapcsolja össze s akárhány nagy termetet látunk az életben, amely lomha, erőtlen és energiátlan, míg ellenben némely kis termetű ember csupa acél és energia. Még a cirksusz porondján is azt tapasztalhatjuk, hogy a kisebb, gyöngébbnek látszó birkozóban több erő és kitartás lakik, mint sokkal hatalmasabb ellenfelében. A színésszel is akárhányszor megesik, hogy lelke és tehetsége, tehát belső diszpozíciója egészen másnemű szerepekre utalja, mint például az alakja, amiből már nagyon végzetes tévedések származtak s akárhány színészt félreneveltek csupán azért, mert alakjából következtettek a tehetségére. A színészi alakra nézve legelőnyösebb, ha sem nem nagy, sem nem kicsi, hanem mindenekfölött arányos. A nagytermetű színésznek megvan az az előnye, hogy igen sok esetben könnyen kelti az első illúziót, mihelyt azonban sokat kell mozognia, a nagy termetre nézve olyan nehézségek állanak elő, amelyekkel a kistermetű színésznek sohasem kell megküzdenie. Viszont a gyakorlat arra is nyújt példát, hogy nagytermetű emberek formásan mozognak a színpadon s némely színészek kis termetükkel is szögletesek és félszegek.

(Dr. Hevesi Sándor.)

Szinészikola. Azon tanintézet, mely a színipályára igyekvőket a színpadi működésre elméletileg és gyakorlatilag előkészíti. Célját kiváló tanerők alkalmazásával, gyakorlati előadások rendezésével, a színpadhoz szoktató statisztálásal éri el. Színészikolákról kizárólag a XIX. század második felében szólhatunk,